

آنالیز تابعی مقدماتی

جلسه بیست و هشتم ۹۹/۱۰/۶

طیف عملگرها خودالحاق

اگر H فضای هیلبرت باشد و $T: H \rightarrow H$ عملگر خودالحاق در H باشد، عملگرهای آن به صورت زیر تعریف شود:

$$T^*: H \rightarrow H \quad (T^*x, y)_H = (x, Ty)_H$$

اگر $T = T^*$ ، آنگاه T را خودالحاق (یا هرسی) گوئیم. درستی رابطه زیر برقرار است:

$$(Tx, y) = (x, Ty) \quad \forall x, y \in H$$

قبلاً دیدیم که اگر T خودالحاق باشد، $(x, Tx)_H$ همیشه یک عدد حقیقی است و برعکس آن نیز درست است به شرط آنکه H یک فضای برابری روی \mathbb{C} باشد.

قضیه - اگر $T: H \rightarrow H$ خودالحاق باشد، (۱) هم مقادیر ویژه T حقیقی هستند. (۲) برابری ویژه T متعامد و تقاطع آن‌ها سراسر

برهم می‌خورند.

اثبت - اگر $\lambda \in \sigma_p(T)$ سہل و آسان، $Tx = \lambda x$ برائے $x \neq 0$ ، آنگاہ

$$(x, Tx)_H = (x, \lambda x)_H = \bar{\lambda} \|x\|_H^2 \in \mathbb{R} \Rightarrow \lambda \in \mathbb{R}$$

(2) اگر $Tx = \lambda x$ ، $Ty = \mu y$ ، $\lambda \neq \mu$

$$(Tx, y) = (x, Ty) \Rightarrow (\lambda x, y) = (x, \mu y)$$

$$\Rightarrow (\lambda - \mu) (x, y)_H = 0 \Rightarrow (x, y)_H = 0$$

قضية - اگر T خود الحاقی باشد، آنگاہ $\sigma(T)$ سہل و آسان اعداد حقیقیہ است.

لم - اگر T خود الحاقی باشد، آنگاہ $\lambda \in \rho(T)$ اگر و سہل آنگاہ $c > 0$ وجود داشته باشد کہ $(T_\lambda = T - \lambda I)$

$$\|T_\lambda x\| \geq c \|x\| \quad \forall x \in H$$

اثبات - \Leftarrow واضح است. زیرا $\lambda \in \rho(T_\lambda)$ ، عند T_λ وارون پذیر است و

$$\|x\| = \|T_\lambda^{-1}(T_\lambda x)\| \leq \|T_\lambda^{-1}\| \cdot \|T_\lambda x\|$$

\Rightarrow واضح است که T_λ یک به یک است. زیرا اگر $T_\lambda x = 0$ از رابطه $\|x\| \leq c \|T_\lambda x\| = 0$

نتیجه می شود، $x = 0$.

نیاید نشان دهیم T_λ برت است. $(\text{Im } T_\lambda)^\perp = \text{Nul } T_\lambda^* = \text{Nul } T_\lambda = \{0\}$

درجه $\text{Im } T_\lambda$ در H حقیقی است. نشان دهیم $\text{Im } T_\lambda$ بسته است. اگر $y \in \overline{\text{Im } T_\lambda}$ و

$$y_n = T_\lambda x_n \rightarrow y$$

$$\|x_n - x_m\| \leq c \|T_\lambda(x_n - x_m)\| = c \|y_n - y_m\|$$

درجه دنباله x_n همگوشی است و اگر $x_n \rightarrow x$ است، $y = T_\lambda x \in \text{Im } T_\lambda$ - است. \square

اثبات قضیه: و اگر $\beta \neq 0$ که $\lambda = \alpha + i\beta$. به کمک تبدیل نشان می دهیم $\lambda \in \rho(T)$.

$$(T_\lambda x, x) = (Tx, x) - \lambda \|x\|^2$$

$$\operatorname{Im}(T_\lambda x, x) = -\beta \|x\|^2 \quad (\text{دست کشیده} \in \mathbb{R})$$

$$|\beta| \cdot \|x\|^2 = |\operatorname{Im}(T_\lambda x, x)| \leq |(T_\lambda x, x)| \leq \|T_\lambda x\| \cdot \|x\|$$

$$m = \inf_{\|x\|=1} (Tx, x)$$

$$\text{قضیه} \quad \sigma(T) \subseteq [m, M]$$

$$M = \sup_{\|x\|=1} (Tx, x)$$

اثبات - به کمک لم میلنرین در هم $\lambda = M + \alpha$ که $0 < \alpha$ در صیف قرار ندارد. برای این منظور کافی است نشان دهیم

$$C \|x\| \leq \|T_\lambda x\| \quad \forall x \in H$$

$$(Tx, x) \leq M \cdot \|x\|^2 \Rightarrow (T_\lambda x, x) = (Tx, x) - \lambda \|x\|^2 \\ \leq M \|x\|^2 - (M + \alpha) \|x\|^2 = -\alpha \|x\|^2$$

$$\Rightarrow \alpha \|x\|^2 \leq (-T_\lambda x, x) \leq \|T_\lambda x\| \cdot \|x\|$$

به طور مشابه اگر $\lambda = m - \alpha$ که $0 < \alpha$ همان نتیجه را می دهد $\lambda \notin \sigma(T)$.

$$\|T\| = \max(|m|, |M|) = \sup_{\|x\|=1} |(Tx, x)| \quad \text{سزازه}$$

اثبات - عبارت سمت راست را با K نشان دهید. واضح است که $K \leq \|T\|$. زیرا:

$$K = \sup_{\|x\|=1} |(Tx, x)| \leq \sup_{\|x\|=1} \|Tx\| \cdot \|x\| = \|T\|$$

$$y_1 = v + w, \quad y_2 = v - w$$

اکنون نشان دهیم $\|T\| \leq K$. توان رسید:

$$\begin{aligned} (Ty_1, y_1) - (Ty_2, y_2) &= 2 [(Tv, w) + (Tw, v)] \\ &= 4 \operatorname{Re}(Tv, w) \end{aligned}$$

$$(Ty_1, y_1) - (Ty_2, y_2) \leq K [\|y_1\|^2 + \|y_2\|^2] \quad \text{از شرط دوم:}$$

$$= K [\|v+w\|^2 + \|v-w\|^2]$$

$$= 2K [\|v\|^2 + \|w\|^2]$$

$$\Rightarrow K [\|v\|^2 + \|w\|^2] \geq 2 \operatorname{Re}(Tv, w)$$

اگر $\|x\|=1$ را در نظر بگیریم $Tx \neq 0$ ، توان رسید: $v = x \|Tx\|^{1/2}$ ، $w = \frac{Tx}{\|Tx\|^{1/2}}$ ، توان رسید:

$$2 \|Tx\|^2 \leq 2K \|Tx\| \Rightarrow \|Tx\| \leq K$$

قضیه - $m, M \in \sigma(T)$

اثبات - درستی $\sigma(T+kI) = \sigma(T) + k$ و $\sigma(-T) = -\sigma(T)$. بنابراین می توان فرض کرد که

$0 \leq m \leq M$ و نشان دهیم $M \in \sigma(T)$. بنابراین زاویه قبل درستی که $\|T\| = M$ و دنبال

$$\|x_n\| = 1, (Tx_n, x_n) \rightarrow M = \|T\|$$

وجود دارد.

$$\|T_M x_n\|^2 = \|Tx_n - Mx_n\|^2 = \|Tx_n\|^2 - 2M(Tx_n, x_n) + M^2 \|x_n\|^2$$

$$\leq \|T\|^2 \cdot \|x_n\|^2 - 2M(Tx_n, x_n) + M^2 \|x_n\|^2$$

$\rightarrow 0$

بنابراین برای $c \|x\| \leq \|T_M x\|$ برای هر $x \in H$ نمی تواند برای هیچ عددی از $0 < c$ برقرار باشد.
در نتیجه T_M وارون پذیر نیست.

عملگرهای مثبت

تعریف - عملگر خودالین $H \rightarrow H$ را T را مثبت می‌نامیم، یا $T \geq 0$ نشان می‌دهیم، هرگاه

$$\forall x \in H \quad 0 \leq (Tx, x)$$

بنابر قضیه قبل این تعریف معادل است با اینکه $\sigma(T)$ تنها شامل اعداد نامنفی است.

این تعریف، ترتیب زیر را روی مجموعه عملگرهای خودالین ابراهیم می‌کنند:

$$T_1 \leq T_2 \Leftrightarrow 0 \leq T_2 - T_1 \Leftrightarrow (T_1 x, x) \leq (T_2 x, x)$$

قضیه - اگر $T, S \geq 0$ ، $TS = ST$ آنگاه $ST \geq 0$

اثبات. اصولاً اثبات این است که داشته باشیم $S = S_1^2 + S_2^2 + \dots$

$$(TSx, x) = \sum_i (S_i T S_i x, x) = \sum_i (T S_i x, S_i x) \geq 0$$

$$S_1 = \frac{S}{\|S\|}, \quad S_{n+1} = S_n - S_n^2$$

رنج را در نظر بگیرید:

اما: S_n فواید است و $TS_n = S_n T$ و $0 \leq S_n \leq I$

با فرض صحت ادعا، داریم:

$$S_1 = S_2 + S_1^2 = S_3 + S_1^2 + S_2^2 = \dots = S_1^2 + \dots + S_n^2 + S_{n+1}$$

$$S_1^2 + \dots + S_n^2 = S_1 - S_{n+1} \leq S_1$$

↑
از آنجا که $0 \leq S_{n+1}$

$$\sum_{i=1}^n \|S_i x\|^2 = \sum_{i=1}^n (S_i x, S_i x) = \sum_{i=1}^n (S_i^2 x, x) \leq (S_1 x, x)$$

در نتیجه برای هر x ثابت مجموع $\sum_{i=1}^{\infty} \|S_i x\|^2$ محدود است و برابر $\|S_n x\| \rightarrow 0$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n S_i^2 x = S_1 x - S_{n+1} x \rightarrow S_1 x$$

$$(S_1 T x, x) = (T S_1 x, x) = \lim_{n \rightarrow \infty} (T \sum_{i=1}^n S_i^2 x, x)$$

$$= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n (S_i T S_i x, x) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n (T S_i x, S_i x)$$

$$\geq 0$$

اثبات ادعا: به بیانِ ضررالمقبول بودن S_i با استواء واضح است. نامی $0 \leq S_n \leq I$ را نیز با استواء اثبات کردیم.

$$(S_1 x, x) = \frac{1}{\|S\|} (S x, x) \leq \frac{1}{\|S\|} \|S x\| \cdot \|x\| \leq \|x\|^2 = (I x, x)$$

$$\Rightarrow 0 \leq S_1 \leq I$$

فرض کنید $0 \leq S_n \leq I$ در نتیجه باید $0 \leq I - S_n \leq I$

$$(S_n^2(I-S_n)x, x) = ((I-S_n)S_nx, S_nx) \geq 0$$

$$\Rightarrow S_n^2(I-S_n) \geq 0$$

$$S_n(I-S_n)^2 \geq 0 \quad \text{بمطابق به هم نماند}$$

$$\Rightarrow 0 \leq S_n^2(I-S_n) + S_n(I-S_n)^2 = S_n(I-S_n) = S_{n+1}$$

$$S_{n+1} = S_n - S_n^2 \leq S_n \leq I \quad \text{از طرف}$$

قضیه - $\{T_n\}$ دنباله‌ای از عملگرهای خودالحاق نگردد که

$$T_1 \leq T_2 \leq T_3 \leq \dots \leq K$$

به علاوه $T_i T_j = T_j T_i$ و $K T_i = T_i K$. آنگاه عملگر خودالحاق T وجود دارد که

$$T \leq K, \quad T_n x \rightarrow T x \quad \forall x \in H$$

اثبت - نشان می‌دهیم $\{T_n x\}$ یک دنباله کوشی است. آنگاه با توجه به $T x = \lim_{n \rightarrow \infty} T_n x$ بر فرضی می‌توان دید که T یک عملگر خطی کران دار و خودالحاق است و در نهایت $T \leq K$ صدق می‌کند.

$$\|T_n x - T_m x\|^2 = ((T_n - T_m)x, (T_n - T_m)x) = ((T_n - T_m)^2 x, x)$$

$$= (T_n^2 x, x) + (T_m^2 x, x) - 2(T_n T_m x, x)$$

اگر $m < n$ آنگاه $T_m \leq T_n$ و بنابراین $0 \leq T_n - T_m$! $0 \leq T_m$ جایگزین شود نتیجه می‌شود

$$0 \leq T_m(T_n - T_m) \Rightarrow T_m^2 \leq T_n T_m$$

$$\Rightarrow \|T_n x - T_m x\|^2 \leq (T_n^2 x, x) - (T_m^2 x, x)$$

کمان استثنای صحیح دنباله $\{(T_n^2 x, x)\}$ هژ است. واردهید

$$0 \leq S_n = K - T_n, \quad 0 \leq S_m^2 - S_n S_m = (S_m - S_n) S_m = (T_n - T_m)(K - T_m)$$

این دو عبارت هژ است با هم جایگاه دارند.

$$S_n S_m - S_n^2 = S_n (S_m - S_n) = (K - T_n)(T_n - T_m) \geq 0$$

$$\Rightarrow S_n^2 \leq S_n S_m \leq S_m^2 \quad m < n$$

در نتیجه $\{(S_n^2 x, x)\}$ یک دنباله نزولی است و از پایین کران دارد و در نتیجه هژ است.

$$(S_n^2 x, x) = (K^2 x, x) + (T_n^2 x, x) - 2(K T_n x, x)$$

چون $0 \leq K T_n$ و دنباله $\{(K T_n x, x)\}$ صعودی است که کران بالای $(K^2 x, x)$ دارد و رابطه بالا نشان میدهد $\{(T_n^2 x, x)\}$ هژ است.